

עין משפט
נר מצוה

תוספות

שנברתו עליה י"ג
נחתה: לא
ותשוב (ומחללה) (אה)
נתיני בני וינתי עד
בריתי אקום את
יחלח (ומחללה) י"ג
בריתות: א
היה דם הברית אשר
נתינו ובר: אפ"י
דקרה הברית דמיס דם
שנתן משה בלחצו שחתי
מילה מוקי ילי נמי דם
מילה ששננתים לברית
המברק (בריתות) י"ג
בהם בלחצו נאמתי לברית
נתינה ויטיילה והרלחה
דמיס מתיני דם מילה קרי
דם ברית דמכח (שחתי דם)
היה דם הברית אשר וגי:

פירוש הרא"ש

בבזכות המלך שאני נחמד.
מה שמחזיקים לי עיניה
ספיתי רוצה לבלות: אפוד
ספיתי שהיה בנחמד שבר.
לחזרה קלי דמי לא היו
שולל דפסקה ונחמד ויטור
ספיתי היו ונחמד נגנזה
ואברה דחולל ונחמד
מחנה: ההוא אפסידא.
מחנה מקבל מחנה קרס
אם ימחור המחנה המחנה
ואם לא ימחור המחנה
ימחור המחנה לגעילי: אפס
שנתקם היה וקורב
למחנה היה וקלי עוד
מחנה:

הלך שזו בשוה הגאט מוכר היא
שלינו מוצא לוקחין ולאו הגאט לוקח
דכיוון דלא קפין עליה זבינא ממזי
הוא תמיד ללוקח ואינו נהנה במקחו.
ודשמואל צבינא חריפא ומש"ה
הגאט לוקח היא שזהל קופטין עליו
אין למוכר שום הגאט נכמירתו
הוא לא צימא דבעי מוצין ליה;
א"ר א"א ר"א צימא לוקח בימר. וכו'.
דצינא דרמי על אפייה הוא למה
ליה לוקח ביתר אפילו לוקח שזו
בשבוה לא מיחניה ציה איזו כלל
אלא מוכר כיון דצינא דרמי על
האפה הוא. ועוד צימא קיפא היכא
דאסר הגאטו על ישראל דקמי
מוכר ביתר ואי זבינא דרמי על
האפה הוא אפילו שזו בשוה דליכא
האפה ללוקח כלל אלא למוכר:
א"ר א"א ר"א צבינא חריפא. כלומר רישא
אשמועינן דינא דצינא דרמי על אפייה
וסופא אשמועינן דינא דצינא חריפא.
ומיהא אכמי לא מפקא קופין אלא
צימא לוקח ביתר אלא לפרויק קופא
דסיפא אמינן: אי הכי לוקח כפסות
אפילו שזו בשוה נמי. דהאמר שמואל
דצינא חריפא לוקח תמחנה ולי
מוכר דמחנה שזו חייב כחוקה וכל
שכל הגאט שלו: פ"ג ס"ד ע"א
מתניסין צבינא מצינא ודשמואל
צבינא חריפא. כלומר דצינא
מצינא איכא הגאט מוכר ולוקח
ומש"ה בשאסר הגאט שריע עליו
ללוקח ביתר ומוכר כפסות כי הכי
דלא ליחנה וכשאסר הגאטו על
ישראל לוקח כפסות ומוכר ביתר כי
הכי דלא ליחנה איזו דצינא
מצינא: ומוזן ליה שזו בשוה
דמחנה מצינא. ונראה בעיני דגמרא
ודמי כי מוקי מתני' צבינא דרמי על
האפה א"ר צבינא חריפא מידע עד
דמתני' ליה לא ארומחנה בדיק אלא
לוקח ביתר אלא למוכר כיון דצינא

[illegible]

שכבר. בחוריה ולא בשאל, ומהו שאלות שבו הוציא ומהו שנתפאר בן (שם), לו: הכלים
האין זה נאמן ענין פועל (ראשיה בשות), מסיירא, פסל, קונה ויזכר מיד פועל (בית אה),
ישראל. לענין נדד מלין ניהו, דהן אחר שכן אין אדם, ישראלים לא קרי להו ערלים ועין
שכל ומה ש

כְּמוֹתָם
שְׁמִינִי
וּמִקֵּי
לִי
מִי
שֶׁ
לְאַחֶרֶת
אֲתִים
מִי
לֹא
שָׁכַח
עֹבְדֵי
עֲרֵלִי
שְׁמִי
דֹּמֶם
הַשְּׁמִינִי
בְּשֶׁכֶת
עֲמֹד
שֶׁנֶּחֱמָה
וּבִקֵּשׁ
הַנֶּנֶסִים
וְאֶת־פִּי
הַסֶּהֶלֶךְ
בְּתַרְמִים

תשמחנה בנות פלשתים פן תעלוזנה בנות הערלים
אומר "מאוסה היא הערלה שנתגנו בה רשעים שנא"
ישמעאל אומר גדולה מילה שנכתרו עליה שלש
יוסי אומר גדולה מילה שדוחה את השבת (6)
קרחא אומר גדולה מילה שלא נתלה לו למשה
שעה רבי נחמיה אומר גדולה מילה שדוחה את
גדולה מילה שכל המצות שעשה אברהם אבינו
שמו שנאמר ה'תהלך לפני והיה תמים דבר אחר
היא לא ברא הקב"ה את עולמו שנאמר כה א
יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתה: (7)
קרחא אומר גדולה מילה שכל זכיות שעשה משה
כשנתרשל מן המילה שנאמר ויפגשוהו ה' ויבקש
ח'ו שמושה רבינו נתרשל מן המילה אלא כי
סכנה היא שנאמר ויהי ביום השלישי כהיוותם כוא
שלשה ימים הקב"ה אמר לי שך שוב מצרים אל

דמי על אפי' הגא' מוכר ולא לוקח וזינא חריפא הגא' נ
בשה אכל כי נמכר ביותר אפילו וזינא חריפא הגא' מוכר
קח ולא מוכר. הדין הוא כללל דשמעתא: ואם לאו אני נטון
לי טובה כשכן רואים שאני מחזר לשגר להם כלים: **נאנא** כ
פטור ממי שזה כנושא שגר. ונושא שגר פטור על האומקין
ב"מ 56א. שכל שואל לאחר שכלו ימי שאילתו נעשה שומר שגר הדואיל
בחזרה מיהא נהי דלא הו' שואל שומר שגר הוי: **הוא ספסירא**
בדמים קצובים והוי ממנים עם העגלים שאם לא ימצאו לוקחין שמי
דמיית להם התם בלישא אחרתא: **חזרה דספסירא כליכה היא**.
לזווי מוזין כי לה: **ב"ב"ג' שאני נהנה לעלים וכו' הערל**
עגלים בדכחי כי כל הגורם עגלים א"ע"ג דלית בהו מולים:
דכי קאמר כל הגורם עגלים ערלי לז קאמר והיינו דקאמר ס'
היה הפלגמי הערל הוא דקא קרי ליה דוד ערל א"ע"ג דלא ידע
מן פלגמי צוות העגלים ואפי' עגלי. לעם גדול שלא יהיו בהם
שעל עגרה בריפות נכרות עגלי. שלש עשרה בריפות נכרות
וי' וזוים הממין ימול וירוקא ין) ביום ואפילו בשבת [מג' קנל]: **מלא עגב**
ימול בשר ערלתו [ויקרא ין] ואפילו ים שם בזהר יקין: **לא נקרא שלם**
הוא שקולה כנגד כל המעט שבתורה. שנאמר [שמות ד'] הנה דם הב'
כולה מחייב בריח ובמילה נמי מחייב בריח מזהמה שקולה כנגד
כל ג' ימים כאז ליה: **דכחיב ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים**. ולא
פון ולי עד יום השלישי כדי שיהו חלושין ביותר שנכחו ג' ימים והיי מוז

זנה שנחשף בזה (שם). לו: כוללים דחייו קאי לפני שהיו כנושא סכר דליות ליה (הנאמן) לה, קונה וימכר מיד תמיד (ב"מ זא). קונם שאני בנהה לערלים, מה שאני נהנה מן הערל, ישראליים לא קרו להו ערלים ועובדי טובים לא קרו להו מילין (יבמות שם). ההנהלך לה שכל זמן שהמילה כך אחז בעל מוס לפני (בראשית י"א).

[illegible]

גורדן אור השלם

1. על מצרים ועל
יהודה ועל ארץ
בני עמון ועל ארץ
כל מצרים פאה ישראל
במדבר כל כל הנהם
ערים וכל בית ישראל
על לב: וימירו ט טה
2. על וארץ מה הרדוב
הזה עברך ויהי
תפלתו העלה את
כאחד מהם כל דרך
מצרבת אלהים:
ספואל א י ו
3. אל תגידו בזה אל
תבשרו בשאלתן
פן תשחקנה בנות
פלשתים פן תעלנה
בנות הערלים:
ספואל א כ כ
4. ויהי אברם כל תפשימי
שנה וחשש שנים ירא י
אברהם ואמר אלוי
אני אל שוך החמלק
לפי ויהי תמים:
ספואל א י א
5. לא אמר יי אם אל
ברתי וקום וליקח חותן
שמים וארץ אל שמה:
ספואל א י ב
6. ויהי בדרן מקלון
ספואל א י ויבשש
המחת:
7. ויהי בדרן שחליש
בדרן סאבים ויעד
שני בני יעקב שמעון ורחל
אחי יונה אחי רחוב
ויבאו על העיר שני
ותדורו על יקר:
ספואל א י ב
8. ואמר יי אל שמה
במדבר כל שב מצרים כי
מותו כל הארבעים
המקבשים אל תפשימי:
ספואל א י ג

הגהות הב"ח

- (ב) **סנהדרין** – המועצה
ההגדלה: (ג) **שם** עליה
אפי"ר מלך שעה: (א) **שם**
אמר ר' יוסי חיי: (ד)
רש"י וליקח חסד
וכי' חסד:

גליון הש"ס

- נש' בהליכה חיוב. עי' בהר"ן פ"ק דמס' ע"ו דף שלג ע"ב:

מזמור דודי

- [illegible]